A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített nyolcadik tanács)

2018. május 3.*

„Dömping – Kínából származó borkősav behozatala – A végleges dömpingellenes vám módosítása – Részleges időközi felülvizsgálat – Megsemmisítés iránti kereset – Közvetlen és személyében való érintettség – Elfogadhatóság – A rendes érték meghatározása – Számtanilag képzett rendes érték – A módszer megváltoztatása – Egyedi elbírálás – Az 1225/2009/EK rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja és 11. cikkének (9) bekezdése (jelenleg az (EU) 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja és 11. cikkének (9) bekezdése) – A megsemmisítés joghatásainak időbeli változtatása”

A T-431/12. sz. ügyben,

a **Distillerie Bonollo SpA** (székhelye: Formigine [Olaszország]),

az **Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA** (székhelye: Borgoricco [Olaszország]),

a **Distillerie Mazzari SpA** (székhelye: Sant’Agata sul Santerno [Olaszország]),

a **Caviro Distillerie Srl** (székhelye: Faenza [Olaszország]),

a **Comercial Química Sarasa SL** (székhelye: Madrid [Spanyolország])

(képviselik őket: R. MacLean solicitor és A. Bochon ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: S. Boelaert és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítőik kezdetben: G. Berrisch ügyvéd és N. Chesaites barrister, később: G. Berrisch és végül: N. Tuominen ügyvéd)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: M. França és A. Stobiecka-Kuik, később: M. França és J.-F. Brakeland, meghatalmazotti minőségben)

és

a **Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd** (székhelye: Changzhou [Kína], képviselik: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma és J. Cornelis ügyvédek)

beavatkozó felek,

* Az eljárás nyelve: angol.

a Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 349/2012/EU végrehajtási rendelet módosításáról szóló, 2012. június 26-i 626/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2012. L 182., 1. o.) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök (előadó), M. Kancheva, E. Bieliūnas, R. Barents és J. Passer bírák,

hivatalvezető: C. Heeren tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2017. október 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A borkősavat többek között a borok és egyéb italok gyártása során élelmiszeripari adalékanyagként, valamint a gipsz megszilárdulásának lassítása céljából használják. Az Európai Unióban, valamint Argentínában az L+ borkősavat a bortermelés melléktermékéből, borseprőből készítik, amelyet kalcium-tartaráttá, majd borkősavvá alakítanak. Kínában az L+ borkősavat és a DL borkősavat benzolból állítják elő, amelyet maleinsav-anhidriddé, majd maleinsavvá, és végül borkősavvá alakítanak. A kémiai szintézis útján előállított borkősav ugyanazon fizikai és kémiai jellemzőkkel rendelkezik, mint a bortermelés melléktermékeiből előállított borkősav, és azt ugyanazokra az alapvető felhasználási célokra szánják.

2 Az Európai Bizottsághoz 2004. szeptember 24-én a borkősav területén megvalósított dömpingre vonatkozó panasszal fordultak, amelyet több európai gyártó terjesztett elő, többek között a Comercial Química Sarasa, SL, a Distillerie Mazzari SpA, és az Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA.

3 A Bizottság 2004. október 30-án az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* értesítést tett közzé a Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára alkalmazandó dömpingellenes eljárás kezdeményezéséről (HL 2004. C 267., 4. o.).

4 A panaszt benyújtó gyártók előadták álláspontjukat.

5 A Bizottság ellenőrző látogatásokat tett több európai gyártó helyiségeiben, köztük a fenti 2. cikkben említett három társaságnál és a Distillerie Bonollo SpA-nál.

6 A Bizottság 2005. július 27-én elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1259/2005/EK rendeletet (HL 2005. L 200., 73. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet).

7 Az Európai Unió Tanácsa 2006. január 23-án elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 130/2006/EK rendeletet (HL 2006. L 23., 1. o., a továbbiakban: végleges rendelet).

8 Az egyes dömpingellenes intézkedések közelgő hatályvesztéséről szóló értesítés (HL 2010. L 211., 11. o.) 2010. augusztus 4-i közzétételét követően a Bizottsághoz 2010. október 27-én kérelem érkezett ezen intézkedések hatályvesztési felülvizsgálata iránt, amelyet a felperesek, a Caviro Distillerie Srl, a Comercial Química Sarasa, a Distillerie Bonollo, a Distillerie Mazzari és az Industria Chimica Valenzana nyújtottak be.

9 2011. január 26-án a Bizottság az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítés HL 2010. L 7., 22. o.; a továbbiakban: alaprendelet; helyébe lépett az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2016. L 176., 21. o.]) alapján, pontosabban az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése) az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétette a Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatának megindításáról szóló értesítést (HL 2011. C 24., 14. o.).

10 2011. június 9-én a felperesek részleges időközi felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtottak be a Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd és a Ninghai Organic Chemical Factory (a továbbiakban: a két kínai exportáló gyártó) vonatkozásában az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (3) bekezdése) alapján.

11 A Bizottság 2011. július 29-én az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétette a Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések részleges időközi felülvizsgálatának megindításáról szóló értesítést (HL 2011. C 223., 16. o.).

12 A Tanács 2012. április 16-án elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló 349/2012/EU végrehajtási rendeletet (HL 2012. L 110., 3. o.).

13 Ugyanezen a napon a Bizottság megküldte a felperesnek a végső tájékoztató dokumentumot, amely magában foglalta azokat az alapvető tényeket és megfontolásokat, amelyek alapján azt tervezte, hogy a hatályban lévő dömpingellenes intézkedések módosítását javasolja.

14 A fenti napon a felperesek a rendes érték kiszámításával kapcsolatos felvilágosítás iránti kérelmet küldtek meg a Bizottságnak.

15 2012. április 19-én a Bizottság közölte válaszát a felperesekkel.

16 A felperesek 2012. április 25-én megküldték a Bizottságnak a végső tájékoztató dokumentumra vonatkozó észrevételeiket, amelyekben különösen a rendes érték kiszámításához alkalmazott módszertan állítólagos megváltoztatását bírálták. Egyébiránt a felperesek meghallgatást kértek a Bizottság képviselőinek részvételével.

17 2012. május 10-én, a Bizottság képviselőinek részvételével tartott meghallgatáson a felperesek előadták a Bizottság álláspontjával szembeni kifogásaikat. Ezenkívül 2012. május 16-án és június 7-én kiegészítő írásbeli észrevételeket terjesztettek elő.

18 A két kínai exportáló gyártót érintő részleges időközi felülvizsgálati eljárás nyomán a Tanács 2012. június 26-án elfogadta a 349/2012 végrehajtási rendelet módosításáról szóló 626/2012/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL 2012. L 182., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet).

19 A megtámadott rendelet lényegében megtagadja a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállását (a továbbiakban: MET) a két kínai exportáló gyártótól, és a rendes értéknek az analóg ország, jelen esetben Argentína együttműködő gyártója által közölt információk alapján való képzését követően a két kínai exportáló gyártó által gyártott termékekre vonatkozó dömpingellenes vámot egyenként 10,1%-ról 13,1%-ra és 4,7%-ról 8,3%-ra emeli.

Az eljárás és a felek kérelmei

20 A Törvényszék Hivatalához 2012. szeptember 28-án benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.

21 A Törvényszék Hivatalához 2012. december 5-én benyújtott levelükben a felperesek az eljárás felfüggesztését kérték. A Törvényszék Hivatalához 2012. december 7-én benyújtott levelében a Tanács szintén az eljárás felfüggesztését kérte.

22 2012. december 13-án a Törvényszék első tanácsának elnöke a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 77. cikke c) pontjának alkalmazásával helyt adott a két évre történő felfüggesztés iránti kérelemnek.

23 A Törvényszék Hivatalához 2013. január 31-én és május 16-án benyújtott beadványában az Európai Bizottság, illetve a Changmao Biochemical Engineering külön-külön kérelmezte, hogy a jelen eljárásba a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.

24 A Törvényszék Hivatalához 2014. november 13-án benyújtott levéllel a fellebbezők az eljárás felfüggesztésének fenntartását kérték. A Tanács a Törvényszék Hivatalához 2014. november 19-én benyújtott levelében kifejezte a fenti kérelemmel való egyetértését.

25 A Törvényszék 2015. január 27-én a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 77. cikke c) pontjának alkalmazásával 2015. április 13-ig helyt adott a felfüggesztés iránti kérelemnek.

26 A Törvényszék Hivatalához 2015. május 18-án benyújtott levelében a felperesek az eljárás további felfüggesztését kérték. Mindazonáltal, mivel a Tanács a Törvényszék Hivatalához 2015. június 5-én benyújtott levelével ellenezte e kérelmet, az ügyet nem lehetett az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 77. cikkének c) pontja alapján felfüggeszteni.

27 A Törvényszék Hivatalához 2015. június 29-én benyújtott külön beadványában a Tanács az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a szerinti elfogadhatatlansági kifogást emelt.

28 2016. április 22-én a Törvényszék eljárási szabályzata 27. cikke (3) bekezdésének alkalmazásával a jelen ügyet a hatodik tanácsba beosztott új előadó bírónak osztották ki, aki 2016. július 20-i végzésében úgy határozott, hogy az elfogadhatatlansági kifogásról az eljárást befejező határozatban dönt, és a költségeket illetően a határozathozatalt elhalasztotta.

29 2016. szeptember 9-i határozatával és 2016. szeptember 15-i végzésével a Törvényszék hatodik tanácsának elnöke megengedte a Bizottság és a Changmao Biochemical Engineering beavatkozását, és közölte, hogy mivel a beavatkozási kérelmüket a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 116. cikkének 6. §-ában meghatározott határidő lejártát követően nyújtották be, az eljárás szóbeli szakasza keretében a számukra megküldött tárgyalásra készített jelentés alapján észrevételeket tehetnek.

30 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele módosult, az eljárási szabályzat 27. cikkének (5) bekezdése alapján az előadó bírót a nyolcadik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.

31 A nyolcadik tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzatának 28. cikkét alkalmazva úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.

32 A felperesek keresetükben lényegében azt kérik, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa elfogadhatónak a keresetet;

– helyezze hatályon kívül a megtámadott rendeletet, de tartsa fenn annak joghatásait a Törvényszék ítéletéből következő végrehajtási intézkedések Tanács általi elfogadásáig;

– az alperest és a beavatkozókat kötelezze a költségek viselésére.

33 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;

– másodlagosan a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

34 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (kibővített nyolcadik tanács) úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzat 89. cikke (3) bekezdésének a) pontjában előírt pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket bizonyos írásbeli kérdések megválaszolására. A felek az előírt határidőn belül válaszoltak ezekre a kérdésekre.

35 A Törvényszék a 2017. október 17-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

36 A Tanács által felhozott elfogadhatatlansági kifogás egyrészről a felperesek kereshetőségi jogának hiányán, másrészről az eljáráshoz fűződő érdekének hiányán alapul.

A kereshetőségi jogról

– A felek érvei

37 A Tanács azt állítja, hogy a megtámadott rendelet a két kínai exportáló gyártó által gyártott borkősav behozatalára alkalmazandó dömpingellenes vám kismértékű emelésére szorítkozik anélkül, hogy módosítaná a 349/2012 végrehajtási rendeletben tett egyéb, például az összes többi kínai exportáló gyártó által végzett dömpinget, az uniós ágazatot ért jelentős kárt, a dömping és a kár közötti okozati összefüggést és az Uniónak az intézkedések fenntartásához fűződő érdekét érintő megállapításokat. A Tanács hozzáteszi, hogy a megtámadott rendelet vegyes jogi eszköz. A Tanács szerint ugyanis, bár egyedi határozatokat tartalmaz a két kínai exportáló gyártó vonatkozásában, a felperesekre általánosan alkalmazandó intézkedést képez. A kereset elfogadhatósága szempontjából tehát az exportáló gyártók és a felperesekhez hasonló uniós gyártók helyzete alapvetően különbözik.

38 E tekintetben a Tanács úgy véli, hogy az a tény, miszerint a felperesek kezdeményezésére, a részleges időközi felülvizsgálat iránti kérelmük alapján került sor a megtámadott rendelet elfogadására, nem döntő jelentőségű. Álláspontja szerint, amennyiben a felülvizsgálat iránti kérelmüket elutasították volna, a felperesek vitathatták volna e határozatot. Mivel a részleges időközi felülvizsgálati eljárás megindítására a felperesek kérelmére került sor, az annak eredményeként elfogadott megtámadott rendelet olyan általánosan alkalmazandó intézkedés az irányukban, amelyet különböző okok alapján nem vitathatnak.

39 Először is, a Tanács szerint a felpereseket nem érinti közvetlenül a megtámadott rendelet, amely arra szorítkozik, hogy a két kínai exportáló gyártóra vonatkozóan felülvizsgált dömpingellenes vámot állapít meg. E tekintetben a Tanács hozzáteszi, hogy a két kínai exportáló gyártó behozatalaira alkalmazandó dömpingellenes vám mértékének módosítása nem gyakorolhat joghatásokat a felperesekre, mivel azok nem fizetnek dömpingellenes vámot. Még ha a szóban forgó vámmérték felülvizsgálata gyakorolhat is gazdasági hatást az uniós gyártókra, beleértve a felpereseket is, ez akkor sem bizonyítja, hogy fennáll a megkívánt joghatás.

40 A felpereseknek nincs alanyi joguk arra, hogy egy meghatározott szintű dömpingellenes vám kerüljön kivetésre a versenytársaikkal szemben. Egyrészről a dömpingellenes vámok kivetésének feltétele valamely uniós érdek fennállása. Másrészről az uniós ágazatnak nincs alanyi joga arra vonatkozóan, hogy egy meghatározott szintű vám kerüljön meghatározásra, mivel a vám mértéke más felektől származó bizalmas információktól függ, és az összetett gazdasági, politikai és jogi helyzetek értékelésének eredménye.

41 Másodszor a Tanács arra hivatkozik, hogy a felpereseket nem érinti személyükben a megtámadott rendelet. A felperesek mint borkősavgyártók helyzete az uniós borkősavpiacon tevékenységet végző valamennyi vállalkozáséhoz hasonló. E tekintetben utalni kell analógia útján az állami támogatásokra vonatkozó ítélkezési gyakorlatra, amelyből az következik, hogy a felperesek bizonyítják, miszerint a piaci helyzetükre jelentős hatást gyakorol a dömpingellenes vámnak a megtámadott rendelettel bevezetett módosítása. Azon egyedüli körülmény, hogy valamely jogi aktus alkalmas arra, hogy bizonyos befolyást gyakoroljon a releváns piacon fennálló versenykapcsolatokra, és hogy a felperesek egyfajta versenykapcsolatban állnak a jogi aktus kedvezményezettjével, nem elegendő ahhoz, hogy személyükben érintettnek lehessen őket tekinteni.

42 A Tanács mint megalapozatlant elutasítja a felperesek azon állítását, amely szerint az uniós borkősavágazat az uniós ágazat által a felülvizsgálati eljárás idején elért nyereségre tekintettel könnyen eltűnhet.

43 Ráadásul a Tanács azt állítja, hogy azon körülmény, miszerint a felperesek tevékenyen részt vettek a közigazgatási eljárásban, nem elegendő ahhoz, hogy személyükben érintettnek tekintsék őket. Ezenkívül a dömpingellenes vám mértéke nem a felperesek által szolgáltatott adatokon, hanem a két kínai exportáló gyártó és az analóg ország együttműködő gyártója által szolgáltatott adatokon vagy nyilvánosan elérhető adatokon alapul.

44 Ezen összefüggésben a Tanács úgy véli, hogy az a körülmény, miszerint a megtámadott rendelet kifejezetten említi a felpereseket, irreleváns.

45 A tárgyaláson a Bizottság jelezte, hogy támogatja a Tanács kifogásait a felperesek kereshetőségi jogának hiánya tekintetében. Mindazonáltal, a Törvényszék kérdéseire adott válaszában rámutatott, hogy azt a körülményt, miszerint a felperesek nem fizetnek dömpingellenes vámot, a körülmények egyikeként kell figyelembe venni, de az önmagában nem döntő jelentőségű annak meghatározása szempontjából, hogy a megtámadott rendelet közvetlenül érinti-e őket.

46 A felperesek vitatják a Tanácsnak a kereshetőségi jogukkal kapcsolatos kifogásait, és azt állítják, hogy a megtámadott rendelet őket közvetlenül és személyükben érinti.

– A Törvényszék álláspontja

47 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében bármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem tartalmaznak végrehajtási intézkedéseket.

48 Mivel a felperesek a megtámadott rendeletnek nem címzettjei, először azt kell megvizsgálni, hogy az közvetlenül és személyükben érinti-e őket.

49 Azon kérdést illetően, hogy a felperesek közvetlenül érintettek-e, ezen feltétel az ítélkezési gyakorlatban gyakran használt megfogalmazás szerint azt kívánja meg, hogy a megtámadott uniós jogi aktus közvetlen hatást gyakoroljon a magánszemély jogi helyzetére, és ne hagyjon mérlegelési lehetőséget az intézkedés végrehajtásával megbízott címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az uniós szabályozás alapján történik (2011. szeptember 6-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács végzés, T-18/10, EU:T:2011:419, 71. pont; 2015. január 14-i SolarWorld és társai kontra Bizottság végzés, T-507/13, EU:T:2015:23, 40. pont).

50 Tekintettel arra, hogy a megtámadott rendelet végrehajtására köteles tagállamok nem rendelkeztek mérlegelési mozgástérrel a dömpingellenes vám mértéke és e vámnak az említett termékekre történő kivetése vonatkozásában (lásd ebben az értelemben: 2014. december 12-i Crown Equipment [Suzhou] és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-643/11, EU:T:2014:1076, 28. pont [nem tették közzé]), teljesül a fenti 49. pontban említett második követelmény.

51 A követelmények közül az első vonatkozásában, a Tanács és a Bizottság állításával ellentétben a felperesek jogi helyzetének közvetlen érintettségével kapcsolatos követelmény megszorító értelmezésének nem lehet helyt adni.

52 E tekintetben emlékeztetni kell Kokott főtanácsnoknak az Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ügyre vonatkozó indítványára (C-583/11 P, EU:C:2013:21, 71. pont), amely szerint nem ritka, hogy az ítélkezési gyakorlatban – teljesen helyesen – mindig elfogadhatónak tekintették a magánszemélyek azon uniós jogi aktusokkal szemben benyújtott megsemmisítés iránti kereseteit, amelyeknek az adott felperesre gyakorolt hatásai nem jogi, hanem csupán ténybeli jellegűek, például mivel a más gazdasági szereplőkkel szemben versenyben lévő gazdasági szereplői minőségükben közvetlenül érintve vannak.

53 Amennyiben ugyanis a Tanács és a Bizottság által a jelen ügyben a közvetlen érintettség fogalma kapcsán képviselt álláspont helytálló lenne, a valamely uniós gyártó által a valamely dömpingellenes vámot kivető rendelettel szemben benyújtott valamennyi keresetet szisztematikusan elfogadhatatlannak kellene nyilvánítani, épp úgy, ahogyan a Bizottság által a hivatalos vizsgálati eljárást követően a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított támogatásban részesülő versenytárs által benyújtott valamennyi keresetet és a valamely versenytárs által a valamely összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozattal szemben benyújtott valamennyi keresetet.

54 Márpedig e keresettípusokat az ítélkezési gyakorlat több alkalommal elfogadhatónak nyilvánította.

55 Először is a dömpingellenes intézkedések területén az 1985. március 20-i Timex kontra Tanács és Bizottság ítélet (264/82, EU:C:1985:119, 12–16. pont) alapjául szolgáló ügyben, amely a jelen ügyben szóban forgóhoz rendkívül hasonló helyzetre vonatkozott, a Bíróság kifejezetten kimondta, hogy a szóban forgó rendelet közvetlenül érintette a felperest, egy versenytárs európai gyártót, amely úgy vélte, hogy a kivetett dömpingellenes vámok nem kellően magasak. Egyébiránt az 1998. július 8-i CECOM kontra Tanács ítélet (T-232/95, EU:T:1998:158) és az 1999. október 28-i EFMA kontra Tanács ítélet (T-210/95, EU:T:1999:273) alapjául szolgáló ügyekben az európai gyártók egyesületei által

az e gyártók által nem kielégítőnek tartott dömpingellenes vámokat kivető rendeletekkel szemben benyújtott keresetek elfogadhatatlanságára az alperes nem hivatkozott, és azt a Bíróság sem hozta fel hivatalból.

56 Még ha az ítélkezési gyakorlat elfogadhatatlannak is nyilvánította az azon szövetséghez tartozó, bizonyos számú uniós gyártó által benyújtott keresetet, amely dömpingellenes panaszt terjesztett elő a Bizottság azon határozata ellen, amely egy dömpingellenes eljárás keretében elfogadta az exportáló gyártók kötelezettségvállalásait, e következtetés abból eredt, hogy az említett határozatot úgy tekintették, mint amely nem gyakorol közvetlen joghatásokat a felperesekre, amely joghatások esetlegesen a kötelezettségvállalásokat végrehajtó dömpingellenes rendeletből eredhettek (lásd ebben az értelemben: 2015. január 14-i SolarWorld és társai kontra Bizottság végzés, T-507/13, EU:T:2015:23, 48., 52. és 58. pont, amelyet a 2016. március 10-i SolarWorld kontra Bizottság végzés, C-142/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:163, 24–28. pont, helybenhagyott), ez a kereset rendkívül eltérő a jelen esettől.

57 Másodszor az állami támogatások területén igen gyakran kimondásra került, hogy a támogatás kedvezményezettjeinek minősülő vállalkozások versenytársait közvetlenül érinti a szóban forgó támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító bizottsági határozat (lásd ebben az értelemben: 1986. január 28-i Cofaz és társai kontra Bizottság ítélet, 169/84, EU:C:1986:42, 30. pont; 1995. április 27-i ASPEC és társai kontra Bizottság ítélet, T-435/93, EU:T:1995:79, 60. és 61. pont; 1996. október 22-i Skibsværftsforeningen és társai kontra Bizottság ítélet, T-266/94, EU:T:1996:153, 49. pont). E tekintetben rá kell mutatni, hogy a valamely támogatás kedvezményezettje versenytársának helyzete, és azon exportáló gyártó helyzete, amelynek a termékeire állítólagosan nem elegendő dömpingellenes vámot vetettek ki, lényegében a kereset elfogadhatósága keretében a közvetlen érintettség feltételének elemzése céljából összehasonlítható.

58 Harmadszor számos példa lelhető fel az ítélkezési gyakorlatban a versenytársak által összefonódásokat a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító azon határozatokkal szemben benyújtott keresetekre, amelyekben a közvetlen érintettség feltételét teljesültnek tekintették (1994. május 19-i Air France kontra Bizottság ítélet, T-2/93, EU:T:1994:55, 41. pont; 2003. április 3-i BaByliss kontra Bizottság ítélet, T-114/02, EU:T:2003:100, 89. pont; 2003. szeptember 30-i ARD kontra Bizottság ítélet, T-158/00, EU:T:2003:246, 60. pont). Ezen ügyekből különösen az következik, hogy elismerték a felperesek érintettségének közvetlen jellegét, jóllehet ők nem voltak az összefonódás felei. Ugyanis mivel az ezen ügyekben szóban forgó határozatok lehetővé tették az összefonódás azonnali megvalósulását, az érintett piacok helyzetében azonnali változást idéztek elő. Ezenkívül a Törvényszék kimondta, hogy mivel az összefonódás feleinek annak megvalósítására irányuló szándéka nem függött semmiféle biztosítéktól, a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában az érintett piacokon jelen lévő gazdasági szereplők biztosra vehették, hogy a piac állapota azonnal vagy gyorsan meg fog változni (2006. július 4-i easyJet kontra Bizottság ítélet, T-177/04, EU:T:2006:187, 31. és 32. pont).

59 A fentiekre tekintettel meg kell jegyezni, hogy a megtámadott rendelet véget vet a felperesek kérelmére megindított részleges időközi felülvizsgálati eljárásnak azzal, hogy módosítja a két kínai exportáló gyártó behozatalaira alkalmazandó dömpingellenes vámokat. Azzal ugyanis, hogy a felperesek az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján benyújtották a részleges időközi felülvizsgálat iránti kérelmüket, azt kívánták elérni, hogy a Bizottság és a Tanács fogadjon el megfelelő intézkedéseket az őket ért kárt okozó dömping ellensúlyozására. Mivel a felperesek kezdeményezésére került sor a részleges időközi felülvizsgálati eljárásra, és mivel az ezen eljárás következtében elfogadott intézkedések célja azon dömping ellensúlyozása volt, amely az általuk mint az azonos piacon működő versenytárs gyártók által elszenvedett kárt okozta, a megtámadott rendelet őket közvetlenül érinti.

60 A Tanács és a Bizottság által előadott érvek nem alkalmasak arra, hogy kétségbe vonják e következtetést.

61 Először is el kell utasítani a Tanács azzal kapcsolatos érvét, hogy az alkalmazandó dömpingellenes vámok megváltoztatása nem alkalmas arra, hogy joghatásokat váltson ki a felperesekkel szemben, mivel azok nem fizetnek dömpingellenes vámokat. E körülmény önmagában nem döntő jelentőségű (lásd ebben az értelemben a fenti 55. pontban idézett ítélkezési gyakorlatot), ahogyan azt a Bizottság a tárgyaláson egyébiránt elismerte.

62 Ráadásul emlékeztetni kell arra, hogy ahogyan arra a felperesek jogosan hivatkoztak, a két kínai exportáló gyártónak sem kell ilyen vámokat fizetnie. E vámokat ugyanis az Unióban az importőrök fizetik. Ezenkívül az alaprendelet (16) és (18) preambulumbekezdésének (jelenleg a 2016/1036 rendelet (17) és (19) preambulumbekezdése) fényében értelmezett 12. cikkével (jelenleg a 2016/1036 rendelet 12. cikke) ellentétes a dömpingellenes vámoknak az exportáló gyártók általi átvállalása vagy „felszívása”.

63 Másodszor el kell utasítani a Tanács azon érvét, amelyet a tárgyaláson a Bizottság támogatott, amely szerint a felpereseknek nincs alanyi joga arra, hogy egy bizonyos mértékű dömpingellenes vám bevezetésére kerüljön sor a versenytársaikkal szemben. Egyrészről a kereset elfogadhatóságának értékelése céljából elegendő megvizsgálni, hogy a megtámadott rendelet közvetlenül érinti-e a felpereseket, ami a fent kifejtett okokból megvalósul. Másrészről emlékeztetni kell arra, hogy ahogyan a keresetlevélből kitűnik, a felperesek nem hivatkoznak arra, hogy alanyi joguk van pontosan meghatározott szintű dömpingellenes vámok bevezetésére, hanem arra szorítkoznak, hogy felróják a Tanácsnak és a Bizottságnak az alaprendeletben a rendes érték kiszámítására előírt szabályok megsértését.

64 Harmadszor a Tanács azon, a Bizottság által a tárgyaláson támogatott érvét is el kell utasítani, amelynek értelmében attól kezdve, hogy ő maga és a Bizottság beleegyeznek, hogy megindítsák a részleges időközi felülvizsgálati eljárást, a felperesek nem vitathatják ezen eljárás kimenetelét. Különösen az elfogadhatatlansági kifogás 16. pontjából és a viszonválasz 23. pontjából kitűnik, hogy ezen érv látszólag két megfontoláson alapul, azaz egyrészről azon, hogy ezen eljárás nem vezethet az uniós ágazat számára kedvezőtlenebb eredményre, mivel a dömpingellenes vámokat vagy felemelik, vagy szinten tartják, másrészről pedig azon, hogy az ezen eljárás következtében elfogadott jogi aktus a felperesekre alkalmazandó általános hatályú intézkedés.

65 Ezen érv második aspektusának vizsgálatát az egyéni érintettség feltétele értékelésének keretében az alábbi 74–91. pont tartalmazza. Az érv első aspektusára rátérve, annak két okból nem lehet helyt adni. Egyrészről a Tanács nem utal olyan jogi szabályra, amely megakadályozná, hogy ő maga vagy a Bizottság az időközi felülvizsgálati eljárást követően, amelyben egyébiránt az említett exportáló gyártók részt vehetnek, alacsonyabb dömpingellenes vámok kivetése mellett döntsön. Erre ugyanis nem lehet a felülvizsgálat megállapításaiból következtetni, amely eltérő módszer használatához vezethet, amennyiben az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (9) bekezdése) értelmében a körülmények megváltoztak, vagy ha az eredetileg használt módszer az alaprendelet 2. cikkének (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikke) rendelkezéseivel ellentétesnek bizonyul (lásd ebben az értelemben: 2008. július 8-i Huvis kontra Tanács ítélet, T-221/05, nem tették közzé, EU:T:2008:258, 41. és 42. pont). Másrészről, amennyiben a Tanács és a Bizottság álláspontja elfogadásra kerülne, lehetőségük lenne arra, hogy *de facto* elkerüljék a bírósági felülvizsgálatot azzal, hogy csupán elenyésző mértékben növelik meg a dömpingellenes vámokat az uniós ágazat által benyújtott minden időközi felülvizsgálati kérelmet követően, még ha az alaprendelet rendelkezéseinek helyes alkalmazásának ennél jelentősen nagyobb emeléshez kellene is vezetnie. Ez a lehetőség nem fogadható el.

66 Negyedszer el kell utasítani a Tanács által az ítélkezési gyakorlat alapján a felperesek közvetlen érintettségének vitatása céljából előadott érveket.

67 Először is a Tanács idézi a 2011. szeptember 6-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács végzés (T-18/10, EU:T:2011:419) 75. pontját, amely szerint jóllehet nem zárható ki, hogy a szóban forgó rendelet által előírt, forgalomba hozatalra vonatkozó általános tilalom befolyásolhatja az e forgalomba hozatalt megelőzően vagy azt követően közreműködő személyek tevékenységét, e befolyásoló hatásokat nem lehet úgy tekinteni, hogy azok közvetlenül a rendeletből származnak. E pont azt is pontosítja, hogy „ami e tilalom esetleges gazdasági következményeit illeti, emlékeztetni kell arra, hogy azok a felpereseknek csak a ténybeli, de nem a jogi helyzetét érintik”.

68 E tekintetben a 2011. szeptember 6-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács végzés (T-18/10, EU:T:2011:419) 75. pontjának egészéből az következik, hogy az arra a kérdésre vonatkozott, hogy a fókából származó termékek forgalomba hozataláról szóló valamely rendelet csak azok helyzetére gyakorol-e közvetlen joghatásokat, akik e piacon tevékenykednek, vagy azon személyek helyzetére is közvetlen joghatásokat gyakorol, akik a vadászokhoz hasonlóan azt megelőzően működnek közre, amit a Törvényszék kizárt annak megállapításával, hogy az esetleges joghatások közvetettek. Ezen értelmezést egyébiránt Kokott főtanácsnok Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ügyre vonatkozó indítványának (C-583/11 P, EU:C:2013:21) 73–75. pontja is megerősíti. Következésképpen a Tanács nem hivatkozhat álláspontjának alátámasztására a 2011. szeptember 6-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács végzésre (T-18/10, EU:T:2011:419), amelynek a körülményei és kérdésfelvetése alapvetően eltér a jelen esettől.

69 A Tanács a 2014. július 7-i Group’Hygiène kontra Bizottság végzés (T-202/13, EU:T:2014:664) 40. pont jára is utal, amely egy irányelv megsemmisítése iránt benyújtott keresetre vonatkozik. E végzés 36–40. pontjából következik, hogy az irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alkalmasak arra, hogy joghatásokat gyakoroljanak a felperes jogi helyzetére, nem pedig maga az irányelv. Ezen összefüggésben a Törvényszék kimondta, hogy a felperes nem alapíthatta álláspontját az irányelvből következő állítólagos pénzügyi hatásokra annak bizonyítása céljából, hogy az közvetlenül érintette.

70 Meg kell állapítani, hogy a 2014. július 7-i Group’Hygiène kontra Bizottság végzés (T-202/13, EU:T:2014:664) körülményei és kérdésfelvetése nem összehasonlíthatók a jelen ügy körülményeivel és kérdésfelvetésével. A jelen ügyben a felperesek nem irányelvet támadnak meg, és nincs olyan nemzeti átültető intézkedés, amely őket közvetlenül érintheti. Valójában, ahogyan azt a Tanács a Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszában és a tárgyaláson elismerte, a megtámadott rendelet egyáltalán nem tartalmaz nemzeti szintű végrehajtási intézkedéseket a felperesekkel szemben. Noha a Tanács a 2014. július 7-i Group’Hygiène kontra Bizottság végzés (T-202/13, EU:T:2014:664) 40. pontjában a felperes jogi helyzete közvetlen érintettségének hiánya kapcsán bőven kifejtett megállapításokra hivatkozik, a felperes jelen ügyben fennálló különös helyzete nem tűnik a jelen jogvitára átültethetőnek, mindamellett, hogy ahogyan a fenti 52. pontban szerepel, az ítélkezési gyakorlat elismeri az olyan uniós aktusok megsemmisítése iránti kereseteket, amelyeknek a felperesekre gyakorolt joghatásai alapvetően anyagi jellegű joghatások.

71 Végül a Tanács a közvetlen érintettség hiányára vonatkozó érvei alátámasztására a 2016. június 9-i Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítélet (T-276/13, fellebbezés alatt, EU:T:2016:340) 78., 79. és 87. pontját idézi.

72 Rá kell mutatni, hogy a 2016. június 9-i Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítélet (T-276/13, fellebbezés alatt, EU:T:2016:340) 75–87. pontja a jelen ügyben szóban forgótól eltérő kérdésre vonatkozott. Közelebbről az egyéni kereshetőségi jog vizsgálatára vonatkoztak, tehát az attól független kereshetőségi jogra, ami azon két amerikai gyártói szövetség tagjainak képviselőiként megillette őket, amelyek termékeit a dömpingellenes vámok terhelték. Ezen összefüggésben a Törvényszék kimondta, hogy a felperes szövetségeket nem érintette egyénileg a tagjaik termékeire vonatkozó dömpingellenes rendelet, az eljárási jogaiknak a dömpingellenes eljárásban való saját részvételük miatti védelmére vonatkozó jogalap kivételével. Ebből következik, hogy a 2016. június 9-i Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítélet (T-276/13, fellebbezés alatt, EU:T:2016:340) 78., 79. és 87. pontja nem alkalmas arra, hogy alátámassza a Tanács álláspontját.

73 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felpereseket a megtámadott rendelet közvetlenül érinti.

74 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azok a jogalanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őket (1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17, 223. o.).

75 Konkrétabban a dömpingellenes intézkedések területét illetően, noha kétségtelen, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének kritériumaira tekintettel a dömpingellenes vámokat kivető rendeletek jellegüknél és hatályuknál fogva normatív jellegűek, amennyiben az érdekelt gazdasági szereplőkre általánosan alkalmazandók, nem kizárt, hogy e rendeletek bizonyos rendelkezései személyükben érinthetnek bizonyos gazdasági szereplőket (lásd ebben az értelemben: 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 19. pont).

76 Ebből következik, hogy a dömpingellenes vámok kivetéséről szóló jogi aktusok – jogszabályi jellegük elvesztése nélkül – bizonyos körülmények között személyükben is érinthetnek egyes gazdasági szereplőket, akik ennélfogva e jogi aktusok megsemmisítése iránti kereset indítása tekintetében kereshetőségi joggal rendelkeznek (1991. május 16-i Extramet Industrie kontra Tanács ítélet, C-358/89, EU:C:1991:214, 14. pont).

77 Ezenkívül annak elismerése, hogy a gazdasági szereplők bizonyos kategóriái jogosultak valamely dömpingellenes rendelet megsemmisítése iránt keresetet előterjeszteni, nem gátolhatja meg, hogy az ilyen rendelet más gazdasági szereplőket is személyükben érinthessen (lásd: 1991. május 16-i Extramet Industrie kontra Tanács ítélet, C-358/89, EU:C:1991:214, 16. pont; 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 22. pont). E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy nem létezik kimerítő felsorolása azon kritériumoknak, amelyeknek a felperesek helyzetének meg kell felelnie, akik ezért az ilyen különös helyzetet alkotó körülmények összességének fennállására utalhatnak (lásd ebben az értelemben: 1991. május 16-i Extramet Industrie kontra Tanács ítélet, C-358/89, EU:C:1991:214, 17. pont).

78 Ezen elemzés céljából meg kell vizsgálni egyrészről a felpereseknek a dömpingellenes eljárás keretében betöltött szerepét, másrészről pedig a megtámadott rendeletben említett piacon fennálló helyzetét (lásd ebben az értelemben: 1985. március 20-i Timex kontra Tanács és Bizottság ítélet, 264/82, EU:C:1985:119, 12–15. pont; 2016. június 9-i Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítélet, T-276/13, fellebbezés alatt, EU:T:2016:340, 122. pont; 2016. június 9-i Marquis Energy kontra Tanács ítélet, T-277/13, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2016:343, 84. pont).

79 Először is az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a felperesnek a közigazgatási eljárásban való tevőleges, például panasz benyújtásával, adatok közlésével, írásbeli észrevételek előterjesztésével vagy meghallgatáson való részvétellel történő részvétele releváns körülménynek minősül a személyében való érintettségének megállapítása céljából (lásd ebben az értelemben: 2015. április 16-i TMK Europe ítélet, C-143/14, EU:C:2015:236, 24–26. pont; 2016. június 9-i Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítélet, T-276/13, fellebbezés alatt, EU:T:2016:340, 123–127. pont).

80 Másodszor valamely felperes piaci helyzete érintettségének értékelése céljából az uniós bíróság számos információra támaszkodik, így a piac koncentrált vagy széttagolt szerkezetére, a felperes és a szóban forgó versenytárs piacon elfoglalt, abszolút vagy egymáshoz viszonyított helyzetére, illetve a vitatott jogi aktus által a felperes tevékenységére gyakorolt hatás terjedelmére (lásd ebben az értelemben: 1985. március 20-I Timex kontra Tanács és Bizottság ítélet, 264/82, EU:C:1985:119, 15. pont; 1991. május 16-i Extramet Industrie kontra Tanács ítélet, C-358/89, EU:C:1991:214, 17. pont; 2016. június 9-i

Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítélet, T-276/13, fellebbezés alatt, EU:T:2016:340, 128. pont; 2016. június 9-i Marquis Energy kontra Tanács ítélet, T-277/13, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2016:343, 90. pont).

81 Az uniós bíróság által ezen információk összessége alapján végzett értékelésből az a következtetés vonható le, hogy minél közvetlenebbek a felperes és a szóban forgó versenytárs közötti kapcsolatok, vagy azért, mert kisszámú gazdasági szereplő tevékenykedik a piacon, vagy mert a szóban forgó vállalkozás a felperes fő versenytársa, és minél jelentősebbek az utóbbit érintő negatív következmények, annál inkább azt kell megállapítani, hogy a megtámadott jogi aktus őt személyében érinti.

82 E megfontolások fényében kell megvizsgálni a felperesek helyzetét annak meghatározása céljából, hogy a megtámadott rendelet személyükben érinti-e őket.

83 Először is a közigazgatási eljárásban való részvételüket illetően, amely önmagában sem elengedhetetlen, sem elégséges, mégis releváns feltétel, a megtámadott rendelet (2) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a felperesek kezdeményezésére került sor a részleges időközi felülvizsgálati eljárásra, mivel 2011. június 9-én kérelmet nyújtottak be az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján. Ráadásul szintén a megtámadott rendelet (2) preambulumbekezdéséből következik, hogy a felpereseket abban név szerint megnevezték, ami a Tanács állításával ellentétben, másokkal együttvéve releváns tényező a személyes érintettség értékelése szempontjából. Egyébiránt az időközi felülvizsgálati eljárás során legalább öt alkalommal nyújtottak be írásbeli észrevételeket a MET-nek a két kínai exportáló gyártó esetében történő elutasítását és a rendes érték kiszámításához a Bizottság által alkalmazott módszert illetően. 2012. május 10-én a Bizottság képviselőivel tartott megbeszélésen is részt vettek. Ráadásul a megtámadott rendeletnek különösen a (39) és (41) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az kifejezetten elutasítja a felperesek által a felülvizsgálati eljárás során előadott bizonyos érveket.

84 Ebből következik, hogy a felperesek tevékenyen közreműködtek a közigazgatási eljárásban, és jelentősen hozzájárultak annak lefolytatásához és eredményéhez.

85 Másodszor a felperesek piaci helyzetének érintettségével kapcsolatos feltételt illetően, még ha a dömpingellenes intézkedések területére vonatkozó hagyományos ítélkezési gyakorlat nem is veszi át általánosan azt a követelményt, hogy a felperes érintett piacon fennálló helyzete érintettségének jelentősnek kell lennie, oly módon, mint az állami támogatások területén, az alkalmazott érvelés lényegében azonos. Ráadásul a felperesek nem adnak elő olyan elvi indokot, amely állításuk szerint lehetővé tenné kevésbé szigorú elfogadhatósági indokoknak a dömpingellenes intézkedések területén történő alkalmazását. Egyébiránt a Törvényszék közelmúltbeli ítélkezési gyakorlata a piaci helyzet lényeges érintettségének követelményére utal (lásd ebben az értelemben: 2016. június 9-i Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács ítélet, T-276/13, fellebbezés alatt, EU:T:2016:340, 122. és 128. pont; 2016. június 9-i Marquis Energy kontra Tanács ítélet, T-277/13, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2016:343, 84. és 90. pont). Következésképpen a Tanács azon érve, amely szerint a felperesek feladata annak bizonyítása, hogy piaci helyzetük lényegesen érintett, megalapozott.

86 Ami a felpereseknek piaci helyzete jelentős érintettségének feltételét illeti, a jelen ügy körülményeire tekintettel először is rá kell mutatni, hogy a Tanács maga ismeri el, hogy a megtámadott rendelet nem kérdőjelezi meg a 349/2012 végrehajtási rendelet által az uniós ágazat által elszenvedett jelentős kár fennállásával, valamint a Kínából származó behozatalok, köztük a két kínai exportáló gyártó behozatalai és az említett kár közötti okozati összefüggéssel kapcsolatban tett megállapításokat. Ezek a felek által egyébiránt nem vitatott megállapítások jelentősek annak megállapítása céljából, hogy a felpereseket a megfelelő dömpingellenes intézkedések elfogadására irányuló, megtámadott rendelet személyükben érintette-e.

87 Konkrétabban a felperesek azt állítják, hogy a termelésük az uniós ágazat borkősavtermelésének 73%-át teszi ki, amit a Tanács és a Bizottság nem vitat. A tárgyaláson a Bizottság rámutatott, hogy az uniós ágazat 2012-ben 44%-os piaci részesedéssel rendelkezett. A felperesek a tárgyaláson, anélkül hogy azt a Tanács vagy a Bizottság vitatta volna, arra is hivatkoztak, hogy közéjük tartoznak az uniós ágazat fő gyártói, beleértve a legjelentősebb gyártót, azaz a Distillerie Mazzarit is. Ráadásul a felperesek beadványaiból és a 349/2012 végrehajtási rendelet (58) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a szóban forgó piacra az uniós gyártók korlátozott száma jellemző, amely ezért viszonylag koncentrált.

88 Ezenkívül a felperesek azt állítják, hogy a két kínai exportáló gyártó versenytársaiként a dömpinggyakorlatokból eredő súlyos kedvezőtlen hatásokat szenvedtek el, különösen a piaci részesedések és a munkahelyek számának 28%-os csökkenését, és hogy az említett gyakorlatok a megszűnésük veszélyével fenyegetnek. Még ha a Tanács vitatja is a felperesek megszűnésének állítólagos veszélyét, meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendeletet mindössze két hónappal megelőzően elfogadott 349/2012 végrehajtási rendelet (75) és (77) preambulumbekezdése említi az uniós gyártók piaci részesedésének 2007 és 2010 közötti több mint 7 százalékpontos csökkenését, valamint a foglalkoztatási szint ugyanezen időszakbeli 28%-os csökkenését. Egyébiránt a 349/2012 végrehajtási rendelet (80) preambulumbekezdése rámutat, hogy az uniós ágazat továbbra is ki van téve a dömping káros hatásainak. Következésképpen tagadhatatlan, hogy a felperesek elszenvedik azon dömpingellenes gyakorlatok súlyos kedvezőtlen hatásait, amelyeket a megtámadott rendelet meg kívánt szüntetni. Ráadásul a 349/2012 végrehajtási rendelet (62) preambulumbekezdése szerint a szóban forgó terméknek a dömpingellenes intézkedések tárgyát képező, a két kínai exportáló gyártótól származó, Unióba irányuló behozatali mennyisége több mint 12%-os piaci részesedést ért el 2010-ben, ami jelentős.

89 A tárgyaláson a Bizottság arra hivatkozott, hogy a Changmao Biochemical Engineeringgel kapcsolatos, a tárgyaláson előadott megfontolások nem vehetők figyelembe a felperesek piaci helyzete lényeges érintettségének vizsgálata céljából. Ezen érvnek több okból nem lehet helyt adni. Először is emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet megfelelő dömpingellenes vámok elfogadására irányult a Changmao Biochemical Engineering és a Ninghai Organic Chemical Factory áruinak behozatalához kapcsolódó dömping ellensúlyozása céljából. Ráadásul a Changmao Biochemical Engineering termékeinek behozatala ténylegesen megvalósult. Egyébiránt a kereset benyújtásának időpontjában semmilyen ok nem szólt a Changmao Biochemical Engineeringgel kapcsolatos megfontolásoknak annak megállapítása érdekében történő figyelembevétele ellen, hogy a felperesek személyükben érintettek. Ezenkívül rá kell mutatni, hogy a 2017. június 1-jei Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács ítélet (T-442/12, EU:T:2017:372) kizárólag azzal az indokkal semmisítette meg a megtámadott rendeletet, hogy a Changmao Biochemical Engineeringgel szemben megsértették a védelemhez való jogot. Végül, ahogyan az alábbi 105–113. pontban szerepel, a felpereseknek fennmarad az eljáráshoz fűződő érdekük annak elkerülése érdekében, hogy a felrótt jogszerűtlenségek – különösen a dömpingellenes vámok tervezett fenntartásának összefüggésében – a jövőben újra megvalósuljanak.

90 E tekintetben rá kell mutatni, hogy 2017. április 19-én a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján közzétette a Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatának megindításáról szóló értesítést (HL 2017. C 122., 8. o.). Ebből következik, hogy a Tanács és a Bizottság valamennyi exportáló gyártó, így a Changmao Biochemical Engineering termékei vonatkozásában is fenn kívánja tartani a dömpingellenes vámokat.

91 A fentiekre tekintettel azt a következtetést kell levonni, hogy a felperesek a két kínai exportáló gyártó versenytársaiként különös jellemzőkkel rendelkeznek, és olyan ténybeli helyzetben vannak, amely őket a megtámadott rendelet címzettjeihez hasonlóan meghatározza és egyéníti.

92 Egyébiránt, tekintettel arra, hogy az alaprendelet nem vet ki dömpingellenes vámokat a felperesek termékeire, főszabály szerint nem alkalmas arra, hogy nemzeti szinten végrehajtási intézkedéseket tartalmazzon az irányukban, a dömpingellenes vámok alá tartozó termékek exportáló gyártójának vagy

importőrének helyzetétől eltérően (lásd ebben az értelemben: 2014. január 21-i Bricmate kontra Tanács végzés, T-596/11, nem tették közzé, EU:T:2014:53, 71–73. pont). Ebből következik, hogy a felperesek főszabály szerint nem rendelkeznek nemzeti szinten alternatív jogorvoslati lehetőségekkel annak érdekében, hogy a megtámadott rendelet állítólagos jogellenességére hivatkozzanak.

93 Még ha e körülmény nem is vezethet a személyes érintettséggel kapcsolatos feltétel mellőzéséhez, amelyről az EUM-Szerződés kifejezetten rendelkezik, akkor is emlékeztetni kell arra, hogy azt a feltételt, amely szerint valamely személy csak akkor nyújthat be keresetet valamely rendelettel szemben, ha az őt nem csupán közvetlenül, de személyében is érinti, a hatékony bírói jogvédelemhez való jogra tekintettel kell értelmezni, figyelemmel azokra a különböző körülményekre, amelyek a felperest egyéniesíthetik (lásd ebben az értelemben: 2002. július 25-i Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ítélet, C-50/00 P, EU:C:2002:462, 44. pont; 2004. április 1-jei Bizottság kontra Jégo-Quéré ítélet, C-263/02 P, EU:C:2004:210, 36. pont; 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 44. pont).

94 A fenti körülmények összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a felpereseket a megtámadott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének második tagmondata értelmében közvetlenül és személyükben érinti.

95 E következtetésre tekintettel a Törvényszéknek nem kell határoznia a felpereseket az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének második tagmondata értelmében olyan rendeleti jellegű aktussal szemben benyújtott kereset elfogadhatóságával kapcsolatban megillető kereshetőségi jogáról, amely közvetlenül érinti a felperest, és amely nem von maga után végrehajtási intézkedéseket, amely kérdésekről a felek a Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszukban és a tárgyaláson nyilatkoztak.

Az eljáráshoz fűződő érdekről

– A felek érvei

96 A Tanács arra hivatkozik, hogy a felpereseknek nem fűződik érdeke a megtámadott rendelet megsemmisítéséhez, mivel e megsemmisítés azzal jár, hogy a 349/2012 végrehajtási rendeletben megállapított dömpingellenes vámok a megtámadott rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdve visszamenőleges hatállyal alkalmazandóvá válnak.

97 Hozzáteszi, hogy a megtámadott rendelet joghatásai fenntartásának az EUMSZ 264. cikkének második bekezdése szerinti feltételei nem teljesülnek. Különösen nem lehet eltekinteni azon importőrök érdekeinek figyelembevételétől, akiknek jogellenes dömpingellenes vámokat kell fizetniük, amíg új rendeletet nem fogadnak el.

98 A Törvényszéknek a 2017. június 1-jei Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács ítélet (T-442/12, EU:T:2017:372) következményeivel kapcsolatos írásbeli kérdéseire adott válaszában a Tanács azt állítja, hogy a jelen jogvita tárgytalanná vált a Changmao Biochemical Engineering termékeire kivetett dömpingellenes vámok vonatkozásában. Következésképpen a jelen jogvita tárgya a Ninghai Organic Chemical Factory termékeire kivetett dömpingellenes vámokra korlátozódik.

99 Az eljáráshoz fűződő érdek kérdését illetően a Bizottság a tárgyaláson arra hivatkozott, hogy a felrótt jogszerűtlenségek nem olyan jellegűek, hogy a jövőben a 2016. december 15-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet (T-199/04 RENV, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2016:740) értelmében véve a jelen ügy körülményeitől függetlenül újra megvalósuljanak. Valójában a felrótt jogszerűtlenségek szorosan kapcsolódnak az ügy körülményeihez.

100 A felperesek vitatják az eljáráshoz fűződő érdekükkel kapcsolatos kifogásokat.

– A Törvényszék értékelése

101 Az ítélkezési gyakorlat szerint a valamely természetes vagy jogi személy által megsemmisítés iránt indított kereset csupán abban az esetben elfogadható, amennyiben a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez (lásd: 2001. június 20-i Euroalliages kontra Bizottság ítélet, T-188/99, EU:T:2001:166, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ez feltételezi, hogy a kereset az eredményénél fogva alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (lásd: 2008. április 17-i Flaherty és társai kontra Bizottság ítélet, C-373/06 P, C-379/06 P és C-382/06 P, EU:C:2008:230, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

102 A jelen ügyben a felperesek nem magasabb dömpingellenes vámok visszamenőleges hatállyal történő kivetését kérik, hanem a megtámadott rendeletből eredő vámoknak az esetleges új tanácsi rendelet elfogadásának időpontjától kezdődő felváltását. Következésképpen, a Tanács állításával ellentétben ebből nem lehet arra következtetni, hogy a felperesek kérelme figyelmen kívül hagyja a jogbiztonságon alapuló azon magasabb rendű megfontolásokat, amelyek a szóban forgó valamennyi, mind köz-, mind magánérdeket érintik (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 8-i Winner Wetten ítélet, C-409/06, EU:C:2010:503, 66. pont).

103 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben valamely kereset nem a megtámadott jogi aktusból eredő joghatások megszüntetésére, hanem azoknak egy magasabb dömpingellenes vám kivetését magában foglaló, szigorúbb intézkedéssel való felváltására irányul, az uniós bíróság élhet az EUMSZ 264. cikk második bekezdésében biztosított lehetőséggel a megtámadott rendelettel kivetett dömpingellenes vám addig történő fenntartása érdekében, amíg a hatáskörrel rendelkező intézmények meg nem teszik az ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket (1985. március 20-i Timex kontra Tanács és Bizottság ítélet, 264/82, EU:C:1985:119, 32. pont; lásd még analógia útján: 2000. június 29-i Medici Grimm kontra Tanács ítélet, T-7/99, EU:T:2000:175, 55. pont).

104 E körülmények között a felpereseknek érdekük fűződik ahhoz, hogy a megtámadott rendelet megsemmisítését kérjék, amelyből számukra előny származhat.

105 A 2017. június 1-jei Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács ítélet (T-442/12, EU:T:2017:372) joghatásainak kérdését illetően, ahogyan a Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszokból kitűnik, a felek egyetértenek abban, hogy a jelen jogvita nem vált a fenti ítélet miatt teljesen tárgytalanná, mivel a Tanács nem vitatja, hogy a jelen jogvita tárgya legalább a megtámadott rendeletnek a Ninghai Organic Chemical Factory termékeire történő alkalmazása vonatkozásában fennmarad.

106 A megtámadott rendeletet ugyanis kizárólag a Changmao Biochemical Engineering vonatkozásában semmisítették meg, és ezért az teljes mértékben hatályos a másik érintett exportáló gyártó, azaz a Ninghai Organic Chemical Factory termékei vonatkozásában. Egyébiránt azt a védelemhez való jog megsértése miatt semmisítették meg.

107 Az ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós aktusnak a lényeges eljárási szabályok megsértése miatti megsemmisítése keretében a jogellenes jogi aktus felváltására irányuló eljárás a jogellenesség bekövetkeztének konkrét időpontjától tovább folytatható (lásd ebben az értelemben: 2002. október 15-i Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság ítélet, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P és C-254/99 P, EU:C:2002:582, 45. és 73. pont).

108 Szintén az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a felperes megőrizheti a valamely uniós intézmény által hozott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő érdekét azért, hogy azon jogsértés, amely e jogi aktust állítólag érinti, a jövőben ne ismétlődhessék meg (2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 50. pont; 2009. március 18-i Shanghai Excell M&E Enterprise és Shanghai Adeptech Precision kontra Tanács ítélet, T-299/05, EU:T:2009:72, 48. pont).

109 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a jelen kereset keretében a felperesek több jogcímen vitatják a Tanács és a Bizottság által a megtámadott rendeletben a rendes érték, és ily módon a dömpingkülönbözet kiszámítása érdekében választott módszert, amelyet a jövőben átvehetnek különösen a Kínából származó borkősav behozatalát illetően.

110 Egyébiránt el kell utasítani a Bizottságnak a 2016. december 15-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítéletre (T-199/04 RENV, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2016:740) alapított azon érvét, amely szerint a jelen ügyben kifogásolt szabálytalanságok szorosan kapcsolódnak az ügy körülményeihez, és attól függetlenül nem valósulhatnak meg újra. Egyrészről valamely téves módszernek a rendes érték kiszámítása céljából történő használata az adott ügy körülményeitől függetlenül is újra előfordulhat a jövőben. Másrészről a 2016. december 15-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítéletben (T-199/04 RENV, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2016:740) említett meghatározó tényező az a körülmény, hogy a szabálytalanságok a jövőben újra megvalósulhatnak, még ha a megtámadott jogi aktus már nem is vált ki joghatásokat, nem pedig az, hogy e lehetőség az ügy körülményeitől függetlenül fennáll.

111 Ráadásul, ahogyan a fenti 90. pontban szerepel, 2017. április 19-én a Bizottság közzétette a Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatának megindításáról szóló értesítést.

112 Abból következik, hogy a Bizottság jelenleg a megtámadott rendeletből eredő azon intézkedések fenntartását irányozza elő, amelyek a Ninghai Organic Chemical Factory termékeinek vonatkozásában hatályban maradnak, azon lehetőség sérelme nélkül, hogy megfelelő intézkedéseket hozzon a lényeges eljárási szabályok azon megsértésének orvoslására, amelyet a Changmao Biochemical Engineering vonatkozásában a 2017. június 1-jei Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács ítéletben (T-442/12, EU:T:2017:372) megállapított.

113 A fenti megfontolások összességére tekintettel a felperesek megőrzik az eljáráshoz fűződő érdeküket. Következésképpen a jelen keresetet elfogadhatónak kell nyilvánítani.

Az ügy érdeméről

114 A kereset alátámasztására a felperesek öt jogalapra hivatkoznak, az elsőt az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének a rendes érték kiszámításához használt módszer megváltoztatása miatti megsértésére alapítják, a másodikat az alaprendelet 2. cikkének (1)–(3) bekezdésével (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (1)–(3) bekezdése) együttesen értelmezett alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja) amiatti megsértésére alapítják, hogy számtanilag képzett rendes értéket vettek alapul az analóg országban alkalmazott tényleges belföldi értékesítési árak helyett, a harmadikat az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének amiatti megsértésére, hogy a rendes értéket az analóg országtól eltérő országban felmerülő költségek alapján képezték, a negyediket az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének amiatti megsértésére, hogy a rendes értéket olyan nyersanyag alapján képezték, amely nem volt egyenértékű, az ötödiket pedig a védelemhez való jog és az indokolási kötelezettség megsértésére alapítják.

Az első, az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

– A felek érvei

115 Az első jogalappal a felperesek azt állítják, hogy a megtámadott rendelet sérti az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdését, mivel a Tanács anélkül változtatta meg a rendes érték kiszámításához használt módszert, hogy azt a körülmények megváltozása indokolta volna. Különösen azt kifogásolják, hogy a megtámadott rendelet számtanilag képezte a rendes értéket ahelyett, hogy a tényleges belföldi értékesítési árakat vette volna alapul.

116 Még ha a felperesek el is ismerik, hogy elkerülhetetlen volt a módszernek egy analóg ország bevonásával történő megváltoztatása azon két kínai exportáló gyártó esetében, akik többé nem részesülhetnek a MET-ben, úgy vélik, hogy a Tanácsnak az analóg ország tényleges belföldi értékesítési áraira kellett volna támaszkodnia, ahogyan azt az eredeti vizsgálat során tette azon exportáló gyártók esetében, amelyek nem kérték a MET-et.

117 A Tanács, amelyet e jogalap tekintetében a Bizottság támogat, elutasítja a felperesek érveit.

118 Közelebbről a Tanács rámutat, hogy az eredeti vizsgálat során a két kínai exportáló gyártó MET-ben részesült, és ezért a rendes értéket a tényleges belföldi értékesítési áraik alapján határozták az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja) alapján. A Tanács szerint, mivel a megtámadott rendelet megállapította, hogy azok a feltételek, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy MET-ben részesüljenek, már nem teljesülnek, az eredeti vizsgálat során a két kínai exportáló gyártó esetében alkalmazott módszer már nem használható, és a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával összhangban kell kiszámítani. Következésképpen az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése a jelen ügyben nem alkalmazható.

119 A Tanács úgy véli, hogy valójában a felperesek azt állítják, hogy a megtámadott rendeletnek a két kínai exportáló gyártó esetében ugyanazt a módszert kellett volna alkalmaznia, mint amelyet az eredeti vizsgálat során azon más exportáló gyártókkal szemben alkalmaztak, amelyek nem működtek együtt. Álláspontja szerint ezen érvet el kell utasítani, mivel az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése ugyanazon jogalany esetében az eredeti vizsgálat és a felülvizsgálat során ugyanazon módszernek az alkalmazására vonatkozik. Következésképpen a Tanács elutasítja azt az érvet, amely szerint egyetlen vizsgálatot folytatnak az érintett terméknek valamennyi Kínából származó behozatalára. Valójában egy vizsgálat során számos módszert alkalmaznak egyidejűleg az egyes exportáló gyártók különös helyzetétől függően, aszerint hogy szerepelt-e a mintában, és hogy együttműködik-e, vagy sem.

120 Ráadásul a felperesek értelmezése eltörölne minden különbségtételt az együttműködő exportáló gyártók és a nem együttműködő exportáló gyártók között, ami ellentétes lenne a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével.

121 Egyébiránt a Tanács rámutat, hogy az eredeti vizsgálat során a két kínai exportáló gyártó dömpingkülönbözeteit a szintetikus termelési folyamatra vonatkozó adatok alapján számították ki. A felperesek értelmezése ahhoz vezet, hogy első alkalommal alapítják a rendes érték számítását a természetes termelési folyamattal kapcsolatos adatokra, noha az exportárat mindig a szintetikus termelési folyamattal kapcsolatos adatok alapján számítják ki, ami torzítja az összehasonlításukat.

122 Végül a Tanács a tisztességes összehasonlításnak az alaprendelet 11. cikkének az ugyanezen rendelet 2. cikkének (10) és (11) bekezdésével (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (10) és (11) bekezdése) együttesen értelmezett (9) bekezdéséből eredő kötelezettségére utal. Még ha el is ismeri, hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése a rendes érték és az exportár közötti összehasonlításra vonatkozik, e rendelkezésből az is következik, hogy gondoskodnia kell arról, hogy a

rendes érték kiszámítását úgy végezzék, hogy az lehetővé tegye az utólagos összehasonlítás tisztességes elvégzését. A jelen ügyben, figyelemmel az argentín és a kínai termelési eljárások közötti különbségekre, tisztességtelen lett volna az argentin gyártó tényleges értékesítési áraira támaszkodni.

– A Törvényszék álláspontja

123 Az első jogalappal a felperesek lényegében azt róják fel a Tanácsnak, hogy a két kínai exportáló gyártóra alkalmazott dömpingkülönbözet kiszámításához használt rendes értéket számtanilag képezte, ahelyett hogy az analóg ország tényleges belföldi értékesítési árait használta volna, ahogyan azt az eredeti vizsgálat során a MET-ben nem részesülő gyártók esetében tette. A felperesek szerint ezen eljárás ellentétes az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdésével.

124 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a rendes érték kiszámításának szabályait az alaprendelet 2. cikkének (1)–(7) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (1)–(7) bekezdése) határozza meg. A vizsgálat megindításakor a Világkereskedelmi Szervezetben (WTO) tagsággal rendelkező nem piacgazdaságú országból származó behozatal esetében a rendes értéket főszabály szerint az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában meghatározott különös módszer szerint határozzák meg. Ezen módszer szerint a rendes értéket főszabály szerint egy piacgazdaságú harmadik országban, azaz az analóg országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték alapján kell megállapítani.

125 Kivételképpen, az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése b) pontja alapján a nem piacgazdaságú országokból származó behozatalok vonatkozásában a rendes értéket ezen rendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdésével összhangban kell meghatározni, amennyiben kimutatható, hogy a piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítélet, T-35/01, EU:T:2004:317, 50. pont; 2012. szeptember 26-i LIS kontra Bizottság ítélet, T-269/10, nem tették közzé, EU:T:2012:474, 39. pont). Emlékeztetni kell arra is, hogy az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdése tartalmazza a piacgazdaságú országokból származó behozatalokra alkalmazandó rendes érték meghatározására alkalmazandó szabályokat.

126 Egyébiránt az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése értelmében, változatlan körülmények esetén a Bizottságnak a felülvizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, az alaprendelet 2. cikkének rendelkezéseire figyelemmel.

127 Az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdéséből kitűnik, hogy a felülvizsgálat keretében az uniós intézmények főszabály szerint ugyanazt a módszert – ideértve az exportár és a rendes érték összehasonlításának módszerét is – kötelesek alkalmazni, mint amelyet a dömpingellenes vám kivetését eredményező eredeti vizsgálat során használtak. Ugyanez a rendelkezés olyan kivételt ír elő, amely kizárólag annyiban teszi lehetővé az intézmények számára az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszertől eltérő módszer alkalmazását, amennyiben a körülmények megváltoztak. Ugyanezen rendelkezésből következik, hogy az alkalmazott módszernek összhangban kell lennie az alaprendelet 2. cikkének rendelkezéseivel (2008. július 8-i Huvis kontra Tanács ítélet, T-221/05, nem tették közzé, EU:T:2008:258, 41. és 42. pont).

128 A jelen ügyet ezen elvek tükrében kell megvizsgálni.

129 Az ideiglenes rendelet (18)–(28) preambulumbekezdéséből és a végleges rendelet (13) preambulumbekezdéseiből kitűnik, hogy az eredeti vizsgálat során, azon két kínai exportáló gyártó vonatkozásában, amelyek bizonyították, hogy a tekintetükben piacgazdasági feltételek állnak fenn, és akik ezért részesültek a MET-ben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdésében szereplő szabályok alkalmazásával, különösen az egyes exportáló gyártók által számlázott tényleges belföldi értékesítési ár alapján számította ki. Azon exportáló gyártók

vonatkozásában, amelyek az eredeti vizsgálat során nem részesültek a MET-ben, az ideiglenes rendelet (29)–(34) preambulumbekezdéséből és a végleges rendelet (13) preambulumbekezdéseiből következik, hogy a rendes értéket az analóg ország termelőjétől származó információk, különösen az argentín belföldi piacon fizetett árak alapján, az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése a) pontjában előírt szabályok alkalmazásával határozták meg.

130 A megtámadott rendelet (15)–(21) preambulumbekezdése szerint a MET-et a felülvizsgálati eljárás során tagadták meg a két kínai exportáló gyártótól. Ezen oknál fogva a rendes értéket már nem lehetett a két kínai exportáló gyártó mindegyike által számlázott tényleges belföldi értékesítési ár alapján, az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdésében előírt szabályok alkalmazásával meghatározni. Ahogyan a felperesek elismerik, ez önmagában nem minősül a módszer olyan megváltozásának, amely ellentétes az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdésével.

131 Márpedig a megtámadott rendelet (27)–(29) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a két kínai exportáló gyártó esetében a felülvizsgálat során a rendes értéket lényegében az argentín termelési költségek alapján, nem pedig az említett országon belüli értékesítési árak felhasználásával határozták meg.

132 A Tanács állításával ellentétben ez az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése értelmében a módszertan megváltozásának minősül. E rendelkezés szerint ugyanis a Bizottságnak minden felülvizsgálat során „ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt”. A jelen esetben a MET-ben nem részesülő exportáló gyártókra alkalmazandó rendes értéket az eredeti vizsgálat során az argentín belföldi értékesítési árak alapján számították ki, jóllehet azt lényegében az argentín termelési költségek alapján határozták meg az azon két kínai exportáló gyártót érintő felülvizsgálat során, amelyek a továbbiakban nem részesülhettek a MET-ben. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének szövege ugyanazon módszernek az eredeti vizsgálat és a felülvizsgálat során történő alkalmazására utal. Következésképpen a Tanács állításával ellentétben e rendelkezés nem szorítkozik arra, hogy ugyanazon gazdasági egység esetében ugyanazon módszer alkalmazását követelje meg.

133 Egyértelmű, hogy különböző módszerek alkalmazhatók az azon exportáló gyártók esetében alkalmazott rendes érték kiszámításához, akik mivel különböző helyzetben vannak, az alaprendelet különböző rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak. Ez például a helyzet a MET-ben részesülő és a MET-ben nem részesülő exportáló gyártók esetében. Márpedig főszabály szerint az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése alapján az uniós intézmények kötelesek ugyanazt a módszert alkalmazni az eredeti vizsgálat és a felülvizsgálat során a rendes értéknek a MET-ben nem részesülő exportáló gyártók esetében történő kiszámítása érdekében, kivéve ha a körülmények megváltoznak, vagy ha az eredetileg alkalmazott módszer az alaprendelet 2. cikkének rendelkezéseivel ellentétesnek bizonyult.

134 A jelen ügyben a megtámadott rendelet nem utal a körülmények megváltozására. Még ha a megtámadott rendelet (27) preambulumbekezdésében szerepel is, hogy az alkalmazott módszer megválasztása a borkősav Argentínában és Kínában történő termelésének eljárásai, azaz a természetes és a szintetikus eljárás közötti különbségek eredménye, ahogyan arra a felperesek jogosan hivatkoznak, e különbségek már az eredeti vizsgálat szakaszában is ismertek voltak.

135 Rá kell mutatni, hogy a Tanács a beadványaiban azt állítja, hogy az egyrészről az argentín belföldi értékesítési árak alapján kiszámított, és ily módon a természetes előállítási eljárással kapcsolatos adatokon alapuló rendes érték, másrészről pedig a két kínai exportáló gyártónak a szintetikus előállításhoz kapcsolódó exportárai közötti összehasonlítás torzított, sőt tisztességtelen. A tárgyaláson a fenti érv tartalmára vonatkozó kérdésre válaszolva a Tanács arra hivatkozott, hogy a dömpingellenes vámok e számítási módszere ellentétes az alaprendelet 2. cikkével.

136 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a megtámadott rendelet nem említi, hogy az eredeti módszer az alaprendelet 2. cikkével ellentétesnek bizonyult, amit egyébiránt megerősít az a tény, hogy a többi exportáló gyártó esetében hatályban lévő dömpingellenes vám még mindig az eredeti módszer szerint meghatározott rendes értéken alapul. Amennyiben a Tanács álláspontja elfogadásra kerülne, ez azzal a következménnyel járna, hogy e módszernek azon többi exportáló gyártóra történő alkalmazása, akik esetében a rájuk kivetett vámot még mindig e módszer alapján határozzák meg, jogellenes lenne. Márpedig meg kell állapítani, hogy a Tanács és a Bizottság az ideiglenes rendelet elfogadása óta semmilyen módon nem változtatta meg a többi exportáló gyártóra alkalmazandó dömpingellenes vámot.

137 Egyébiránt ezen érvet megalapozatlannak kell tekinteni, tekintettel arra, hogy a kémiai szintézissel előállított borkősav ugyanazon jellemzőkkel rendelkezik, mint a borkészítés melléktermékeiből előállított borkősav, és azt az utóbbiéval azonos alapvető felhasználási célokra szánják, ahogyan az a fenti 1. pontban is szerepel. Következésképpen a természetes termelési eljárással kapcsolatos adatok alapján kiszámított rendes érték és a szintetikus előállítási eljárással kapcsolatos adatokon alapuló kiviteli ár összehasonlítása nem tűnik ellentétesnek az alaprendelet 2. cikkével.

138 Hozzá kell tenni, hogy a Tanács nem igazolhatja a módszer megváltoztatását egyszerűen azon megfontolás alapján, hogy a megtámadott rendeletben elfogadott módszer megfelelőbb. Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis nem elegendő, hogy az új módszer megfelelőbb legyen a réginél, amennyiben a régi módszer így is összhangban van az alaprendelet 2. cikkével (2008. július 8-i Huvis kontra Tanács ítélet, T-221/05, nem tették közzé, EU:T:2008:258, 50. pont).

139 Végül el kell utasítani a Tanács által előadott azon érvet, amely szerint a felperesek értelmezése eltöröl minden különbségtételt az együttműködő és a nem együttműködő exportáló gyártók között. A megtámadott rendelet (22) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az együttműködő két kínai exportáló gyártó, aki teljesíti az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében (jelenleg a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (5) bekezdése) előírt feltételeket, egyéni elbánásban részesült. Következésképpen a nem együttműködő többi exportáló gyártótól eltérően a külön-külön vett kiviteli áraikon alapuló egyéni dömpingellenes vámot alkalmaztak rájuk.

140 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése értelmében az egyedi dömpingellenes vámot rendszerint az említett országban letelepedett valamennyi exportáló gyártóra alkalmazandó rendes értéknek a szóban forgó gyártó egyedi exportáraival való összehasonlítása alapján számítják ki (lásd ebben az értelemben: 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 130. pont; 2015. november 26-i Giant (China) kontra Tanács ítélet, T-425/13, nem tették közzé, EU:T:2015:896, 47. pont). Következésképpen el kell utasítani a Tanács és a Bizottság által a tárgyaláson előadott, az első jogalapnak az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésén alapuló elutasítására irányuló érvet.

141 Meg kell ugyanis említeni, hogy logikus, hogy amikor több exportáló gyártó részesül a MET-ben, a rendes érték mindegyikük esetében eltérő, mivel azt a külön-külön vett adataik alapján számítják ki. Ezzel szemben nem indokolt, hogy a rendes érték eltérő legyen olyan több exportáló gyártó esetében, akiktől a MET-et megtagadták, mivel ebben a helyzetben a rendes érték számításai egy analóg ország adatain alapulnak, tehát függetlenek a külön-külön vett adataiktól. Ez utóbbi esetben valamely exportáló gyártó mindig kérhet egyéni elbánást, amely azzal jár, hogy egyéni dömpingkülönbözetet számítanak ki a mindenki esetében azonos rendes értéket a saját kiviteli áraival összehasonlítva, ahelyett hogy a rendes értéket az ágazat kiviteli áraival hasonlítanák össze.

142 A fentiek összességére tekintettel az első jogalapot el kell utasítani. Következésképpen a megtámadott rendeletet meg kell semmisíteni.

143 Következésképpen a Törvényszéknek a felperesek által felhozott többi jogalapot nem kell megvizsgálnia.

A vitatott rendelet joghatásainak fenntartására irányuló kérelem

– A felek érvei

144 Arra az esetre, ha a Törvényszék helyt ad a megsemmisítés iránti keresetnek, a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék tartsa fenn a megtámadott rendelet joghatásait mindaddig, amíg a Tanács az EUMSZ 264. cikk második bekezdése alapján el nem fogadja a Törvényszék ítéletében foglaltak végrehajtásához szükséges intézkedéseket. E tekintetben a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelet egyszerű megsemmisítése azzal a következménnyel jár, hogy még nehezebb helyzetbe hozza őket, mivel a végrehajtási intézkedéseknek a Tanács általi elfogadásáig ki vannak téve a két kínai exportáló gyártó dömpingjének. Pontosítják, hogy keresetük nem a megtámadott rendelet valamennyi joghatásának megszüntetésére, hanem inkább annak kiigazítására irányul. Következésképpen nem indokolt jogosulatlan előnyt biztosítani a két kínai exportáló gyártónak.

145 A Tanács szerint a felperesek nem bizonyították, hogy a jelen ügyben teljesülnek az EUMSZ 264. cikk második bekezdése alkalmazásának feltételei. Közelebbről a Tanács rámutat, hogy figyelembe kell venni valamennyi felmerülő érdeket, különösen azon importőrökét, akiknek mindaddig meg kell fizetniük a jogellenes dömpingellenes vámot, amíg az intézmények nem cselekszenek. Ráadásul a felperesek nem bizonyították, hogy a megtámadott rendelet joghatásainak fenntartását indokoló jelentős jogbiztonsági okok állnak fenn.

– A Törvényszék álláspontja

146 Tekintettel a 2017. június 1-jei Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács ítélettel (T-442/12, EU:T:2017:372) kimondott megsemmisítésre, a felperesek Changmao Biochemical Engineeringgel kapcsolatos kérelmének nem lehet helyt adni. Lehetséges azonban, hogy e kérelemnek a Ninghai Organic Chemical Factory vonatkozásában helyt lehet adni.

147 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a kereset nem az alaprendeletből következő dömpingellenes vám eltörlésére irányul, hanem annak egy szigorúbb tartalmú intézkedéssel való felváltására, amely egy adott esetben eltérő számítási módszer alkalmazásával kapott, magasabb dömpingellenes vámot eredményez. Egyébiránt, mivel a megtámadott rendelet puszta megsemmisítésének következményei azzal a hatással járhatnak, hogy sértik az uniós dömpingellenes politikához fűződő általános érdeket, az ilyen intézkedések hatékonyságának biztosítása érdekében és a Tanács kifogásaival ellentétben fenn kell tartani a megtámadott rendeletből következő dömpingellenes vámot mindaddig, amíg az intézmények az EUMSZ 264. cikk második bekezdésével összhangban meg nem tették a jelen ítéletben foglaltak végrehajtásához szükséges intézkedéseket (1985. március 20-i Timex kontra Tanács és Bizottság, 264/82, EU:C:1985:119, 32. pont).

148 Ezenkívül a fenti 101–113. pontra kell utalni a felpereseknek a megtámadott rendelet megsemmisítése ellenére fennálló, eljáráshoz fűződő érdeke vonatkozásában.

149 Következésképpen helyt kell adni a megtámadott rendelet hatályának fenntartása iránti kérelemnek annyiban, amennyiben azt a 2017. június 1-jei Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács ítélet (T-442/12, EU:T:2017:372) nem semmisítette meg.

A költségekről

150 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Tanácsot, mivel pervesztes lett, a felperesek kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

151 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a jogvitába beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Bizottság saját maga viseli költségeit.

152 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése értelmében a Törvényszék elrendelheti, hogy az említett cikk (1) és (2) bekezdésében nem említett beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket. A jelen ügy körülményei között úgy kell határozni, hogy a Changmao Biochemical Engineering maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti a Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 349/2012/EU végrehajtási rendelet módosításáról szóló, 2012. június 26-i 626/2012/EU tanácsi végrehajtási rendeletet.

2) A Törvényszék a 626/2012 végrehajtási rendelet által kivetett dömpingellenes vámot fenntartja a Ninghai Organic Chemical Factory termékei vonatkozásában addig, amíg az Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa meghozza a jelen ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

3) A Tanács maga viseli saját költségeit, valamint a Distillerie Bonollo SpA, az Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, a Distillerie Mazzari SpA, a Caviro Distillerie Srl és a Comercial Química Sarasa, SL részéről felmerülő költségeket.

4) A Bizottság maga viseli saját költségeit.

5) A Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd maga viseli saját költségeit.

Collins Kancheva Bieliūnas

Barents Passer

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. május 3-i nyilvános ülésen.

Aláírások